

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Лобко Вадим Ігорович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України, якими передбачено, що *ухвали, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судових рішень, передбачених частиною першою цієї статті, окремому оскарженню не підлягають, крім випадків, визначених цим Кодексом. Заперечення проти таких ухвал можуть бути включені до апеляційної скарги на судові рішення, передбачене частиною першою цієї статті.*

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення суперечать вимогам статей 1, 3, частин першої, другої статті 8, статей 19, 21, 43, 55, частини першої статті 62 Конституції України, оскільки унеможливають окреме апеляційне оскарження ухвал суду про продовження строку відсторонення від посади, постановлених під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судового рішення по суті. Скаржник стверджує, що внаслідок застосування оспорюваних положень було обмежено його право на свободу та особисту недоторканність, а також право на працю.